

[Sonja Albrink]

Herudover kan jeg tilslutte mig industriministerens betragtninger. Jeg havde på en måde regnet med, at de to små beslutningsforslag var blevet taget tilbage. Så jeg skal derfor meddele, at CD ikke kan stemme for de af SF fremsatte forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Heller ikke Det Radikale Venstre kan tilslutte sig de to beslutningsforslag, som SF har fremsat. Også jeg undrer mig en lille smule over, at beslutningsforslagene ikke er taget tilbage på nuværende tidspunkt, fordi det jo sammen med SF er vedtaget, at der skal udarbejdes en redegørelse netop om de problemer, som SF har behandlet i sine to beslutningsforslag.

Vi er meget enige med SF i, at det er helt nødvendigt at se på hele den finansielle sektor. Det er jo efterhånden nogle år tilbage, men dog inden for vores livsperiode, at man kunne regne med, at banker var noget, der var hævet over almindelig forretningsvirksomhed og havde en særlig integritet. Det er vel synd at sige, at det gælder i dag, og en tilsvarende udvikling har vi vel set for forsikringsselskaber. Der er derfor behov for, at man ser på sektoren.

Den måde, man i SF's forslag har behandlet problemerne på, undrer mig lidt. Hvad angår beslutningsforslag nr. B 35, synes jeg, man direkte er tilgodeset med den aftale, man har lavet med regeringen om redegørelsen. Det kan da være udmærket, at man har sine kommentarer til det, men de forelå jo også på det tidspunkt, da man aftalte den omtalte redegørelse.

Men endnu mere undrer det mig måske, at man i beslutningsforslag nr. B 34 i så høj grad involverer Finanstilsynet. Jeg synes, det er en direkte sammenblanding af forskellige ting, at Finanstilsynet skal gå så alvorligt ind i tingene, som SF foreslår. Det vil sige, at vi på det grundlæggende område er fundamentalt uenige med SF i, at det er den rigtige måde at håndtere problemerne på. Der vil mere eller mindre være tale om en sammenblanding af kontrol og ansvar, og det har nu aldrig været en specielt hensigtsmæssig sammenblanding.

Som både Fremskridtspartiet og andre har sagt, er det godt nok, at vi får rejst problemerne og diskuteret dem, men det er underligt, at man ikke har taget forslagene tilbage; og når

det drejer sig om den konkrete måde at gøre tingene på, er vi altså ikke enige med SF i, at det er rigtigt. Jeg tror, det er meget svært at bevare en åbenhed over for Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet samtidig skal kunne gribe ind og dirigere virksomheden. Og derfor er vi imod det princip, som jeg har nævnt det.

Merethe Due Jensen (KRF):

Sagen om Himmerlandsbanken og Varde Bank viser, at der må ses nærmere på, hvordan kriser i pengeinstitutter skal håndteres i fremtiden, og i den sammenhæng er SF's forslag relevant. Men som det er sagt før i dag, har SF jo netop sammen med regeringen vedtaget, at der skal udarbejdes en redegørelse om den finansielle sektor. Og den redegørelse vil analysere, om der er flere pengeinstitutter, der har økonomiske problemer, ligesom redegørelsen vil komme med forslag til, hvordan eventuelle kommende kriser i pengeinstitutter skal håndteres.

Vi synes endvidere, det vil være urimeligt ikke at afvente resultatet af dommerundersøgelsen vedrørende Himmerlandsbanken, og på den baggrund vil det også være forkert at lægge sig fast på en enkelt model til, hvordan pengeinstitutters krise kan løses.

Når det drejer sig om inddragelse af Finanstilsynet, er jeg enig med den forrige ordfører, fru Lone Dybkjær, i, at det er en sammenblanding.

Endelig har Folketinget allerede vedtaget en lov om ændring af lov om indskydergarantifonde, der giver nye løsningsmuligheder, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Når det drejer sig om beslutningsforslag nr. B 35, synes jeg, at forslaget nærmest forudsætter, at årsagen til krisen i flere pengeinstitutter har været spekulation, og det falder nok godt i tråd med SF's forestilling om det private erhvervsliv som de onde spekulanter, der er årsag til al nød og elendighed, men det er det altså ikke.

Årsagen til pengeinstitutternes krise er faktisk ikke så enkel, men skyldes efter vores opfattelse hovedsagelig den økonomiske afmatning i samfundet indtil 1994, som førte til, at pengeinstitutterne fik ekstraordinære tab for erhvervskunder.

Men vi mener, at det kan være nyttigt at få en analyse af, hvad årsagen til krisen er i visse